

men at vi faa alle Forslag paa en Gang serveret for os. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at Folketinget vil forlange det. Om man vil komme til en Overenskomst, kan jeg ikke sige, maaske det hele er afgjort paa Forhaand, men hvis det ikke er det, maa man bestemt forlange fra Folketingets Standpunkt, at vi gøres bekendte med Konsekvenserne af Forslaget, at vi faa at vide, hvilke Forslag der knytter sig dertil. Det kan ikke overses for Djebliffet. De Beregninger, der ere gjorte af forskellige ærede Medlemmer, maa man afvente at se i en mere autentisk Form ved foreliggende Forslag om, hvor meget Bygningerne ville koste o. s. v., og vi ere jo godt bekendte med, at slige Forlangender vokse, efterhaanden som vi faa at gøre dermed. Nu skal jeg til Slutning gøre opmærksom paa — jeg skynder mig, som sagt, af Hensyn til Tiden — at i Virkeligheden er det Forslag, vi her have med at gøre, det Forslag, som det ærede Medlem fra Storehedinge (S. Scavenius) i sin Tid som Minister fremsatte. Jeg finder ganske de samme Grunde til Forslaget og ganske de samme Forslag deri. Det glæder mig at se, at den ærede Kultusminister, som fungerer her, paa dette Punkt som paa saa mange andre Punkter, gaar ind i sin Forgængers Skind og optager de Forslag, som det ærede Medlem for Storehedinge som Minister fremsatte. Vi pleje oven i Købet at have det nævnte ærede Medlem som Forvarer for de Forslag, som Ministeren plejer at fremsætte — denne Gang er det Indenrigsministeren, som fremsætter det, saa det maaske er af den Grund, at det ærede Medlem for Storehedinge ikke tager sig saa varmt af denne Sag, som han ellers plejer. Men hans Administration er det, som i Virkeligheden her finder Tilslutning, han og hans Administration er det, der har solgt de Byggegrunde, hvilket i meget præjudicere de Hensyn, der skulle tages med Hensyn til Frederiks Hospital, og saa vidt jeg ser, er det ogsaa hans undergivne, Hr. Oberst Schøllers hele Forslag, som atter nu foreligger her for Folketinget, og som nu ærede Medlemmer af dette Ting ville komme til at vedtage, hvis de vedtage Overenskomsten og dergennem vedtage alt, hvad der hører ind under Overenskomsten. (Berntsen: Det var meget!) Det ærede Medlem fra Ålsens undrer sig derover. Ja, det lyder saa utroligt, men det er saaledes! Men jeg nægter slet ikke, at Overenskomsten i sin ny Form tager sig net ud, og derpaa er den beregnet. Jeg vil derfor ogsaa opfordre til, at Udvalget prøver nøje denne Sag, for at Folketinget, hvis det ønsker det, kan faa fuldkommen Rede

paa, hvad det gaar ind paa, hvis det vedtager dette Forslag, og det er hele Række af Byggeforetagender, ikke alene Frederiks Hospital, Selskabsstiftelsen og de lægevidenskabelige Institutter, men ogsaa alle de Kaserner, som ere latent til Stede i Forslaget, og som i Virkeligheden fuldt vedtages, hvis man vedtager denne Overenskomst.

Indenrigsministeren (Jungerslev):

Det ærede Medlem fra Langeland (Brändes) er meget bange for, hvad der kan ligge bag ved dette Forslag, og det ærede Medlem mener, at naar det er vedtaget, er en hel Del andre Forslag samtidig ogsaa vedtagne. Deri tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret, og jeg skal her gentage, hvad jeg allerede har sagt, at Forudtæningen for denne Overenskomst er, at visse Grunde blive benyttede paa en nærmere angiven Maade. Realiteter er det ikke fornødent at komme ind paa, saa meget mere som et Par Medlemmer af Kommissionen, der ogsaa ere Medlemmer af dette Ting, allerede have leveret et udførligt og fyldestgørende Forsvar for denne Ordning. Det, jeg ønsker at gøre en Bemærkning til nu straks, er, at det ærede Medlem havde udfundet, at der bag ved Frihavnsloven skulde ligge noget, som man ikke den Gang havde faaet at se, i hvert Fald det ærede Medlem havde ikke faaet det at se. Jeg tror, det saa er det ærede Medlems Skyld, at han ikke har faaet det at se. Der staar i Frihavnsloven, i den vedtagne Lov saaledes: „Indenrigsministeren bemyndiges til at føre Tjernbanen fra Tjernbanen til Kjøbenhavns Toldbod og over Bognmandsmarken til den nordsjællandske Tjernbane, samt til i Forbindelse med disse Spor anlæg at indrette en Rangeringsstation ved Frihavnen.“ Altsaa i selve Loven er der fastslaaet en Rangeringsstation ved Frihavnen. Nu vil man dog vist indrømme, at ærede Medlemmer af Tinget, der have stemt for denne Rangeringsstation ved Frihavnen, havde nogen naturlig Opfordring til at stæffe sig Kundskab om, hvor den skulde ligge, og det vil det ærede Medlem maaske ogsaa indrømme. Det ærede Medlem tror imidlertid, at der er forholdt ham Kundskab om, hvor den skulde ligge, og det er højt mærkærdigt. Jeg kan naturligvis ikke erindre her de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører i denne Sag, der var meget omhyggelig og ganske sikkert ogsaa har drøftet det Spørgsmaal. Heller ikke kan jeg mindes de Ord, jeg selv har brugt, men jeg er ganske sikker paa, at vi begge have omtalt Sagen. Ubeles overbevisende vilde det imidlertid vistnok være for